

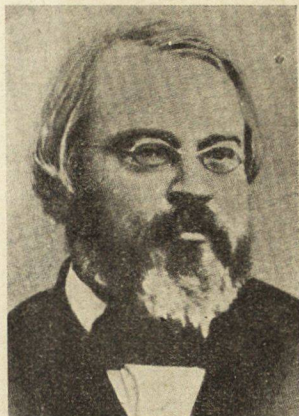
носящъ името: „Clavis ad thesaurum magnae artis musicae“ (1701). Я. е билъ органистъ въ Прага.

Янота, Наталия — Janotha, Natalie — полска пианистка и компонистка, род. 8 юни 1856 въ Варшава, учила при Рудолфъ въ Берлинъ и при Клара Шуманъ, концертирала въ Европа и Америка. Я. живѣе постоянно въ Лондонъ и е известна като много добра тълкувателка на Шопенъ, Компонирала: мазурки, гавоти и др. пиеси за пиано, „Планински сцени“, „Аве Мария“ за сопранъ-соло и за соло и хоръ, писала: „Шопеновитѣ велики творби“ и издала нѣкои непубликувани Шопенови композиции.

Янъ, Карлъ фонъ — Jan, Karl von — музикаленъ изследвателъ, род. 22 май 1836 год. въ Швайнфуртъ, умрѣлъ 3 септември 1899 година въ Аделбоденъ, училъ въ Берлинския университетъ (D-r ph.), учителъ въ „Грауе-кlostеръ“, въ Берлинъ, после въ Ландсбергъ, Зааргемюндъ, и професоръ въ Страсбургъ (лицей). Я. има главното си значение като изследвателъ на античната музика (противникъ на Вестфаловитѣ мнения). Писаль: „Метрика на Бахкий“, „Хармония на сферитѣ“, химни на „Дионисий и Мезомедесъ“ (1890) и издалъ критически текстове на гръцкитѣ музикални писатели: „Musici scriptores graeci“ (1895—1899), както и писалъ статии въ музикалнитѣ и филологически списания.

Янъ, Ото — Jahn, Otto — виденъ археологъ и филологъ, род. 16 юни 1813 въ Киль, умр. 9 септ. 1839 въ Гьотингенъ, училъ въ Киль, Лайпцигъ и Берлинъ, професоръ въ Грайфсвалдъ, Лайпцигъ, Бонъ (директоръ и на Академическия художественъ музей) и Берлинъ. Я. е известенъ съ своята голѣма биография на Моцарта въ 4 тома (1856—59), послужила за основа и на другитѣ биографи на Моцарта (Спита, Кризандеръ)—и която е начало на биографитѣ въ голѣмъ мащабъ (основно преработена отъ Хер. Абертъ). Я. е билъ събралъ материали и за биографи на Бетховена и Хайдна, но не успѣлъ да ги напише, (което направявъ Тайеръ и Поль, първиятъ за Бетховенъ—вториятъ за Хайднъ). Другитѣ работи на Я. върху музиката сж излѣзли заедно — подъ

„Събрани статии“ (1886). Той се е опитвалъ и въ композиция (пѣсни и хорове), билъ е отявлень противникъ на „Ново-нѣмското направление“, и писалъ противъ Берлиозъ и Вагнеръ.

Ото Янъ

Янъ, Хансъ Хени — Jahn, Hans Henning — организоведецъ, род. 17 дек. 1894 въ Щелингенъ—Лангенфелде, училъ физика, органично строителство и други въ Норвегия—е единъ отъ най-добритѣ познавачи на старото строителство на органи, и изобретателъ на нови органиви конструкции, писалъ статии: „Органътъ и миксуритѣ на неговото звучение“, „Имената на регистритѣ и тѣхното съдържание“ и др. Редактиралъ издания на творенията на Букстехуде, Зам. Шайдтъ и Арнолдъ Шликъ.

Ярецьки, Тадеушъ — Jarecki, Tadeusz — модеренъ полски компонистъ, синъ на Хенрихъ Я., род. 1889 въ Лвовъ, училъ при баща си, Ниевиадомски, Далкрозъ и Танеевъ — (въ Москва), отъ 1920 е въ Нью-Йоркъ, дѣто стои начало на едно камерно сдружение. Композициитѣ на Я. сж въ модеренъ стилъ, безъ, обаче, да носятъ черти на голѣмо увлѣчение, и се състоятъ отъ: „Три поеми“,